

at de Midler, den danske Arbejder har foreslaaet netop i de velbegrundede Henvendelser, jeg lige har omtalt, kan henregnes til denne Kategori. Nej, jeg tror, at — jeg vil ikke sige Fraserne, men det mindre velunderbyggede findes andetsteds; det findes f. Eks. i Regeringens Lovforslag, thi disse Midler kan ikke hjælpe, i hvert Fald ikke effektivt. (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Prøv dem). Vi har prøvet dem, i Udvalgene, vi har henvendt os til de Industrier, der skulde bruge dem, og de har alle svaret, at de ikke er saadan, at de var praktikable. Derimod har vi gennem den ærede Ordfører for Regeringspartiet, det ærede Medlem Hr. Trier, i forrige Samling hørt saa mange Betænkeligheder gjort gældende, at jeg kun behøver at gøre nogle af dem i Aar til mine for at dække den Anskuelse, jeg har med Hensyn til selve Lovforslagene.

Men det er jo ikke Kærnen i Problemet. Den højtærede Regering og dens Medlemmer ved udmærket godt, hvad der kan hjælpe, Erhvervsministeren ved det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ved det, Departementschefen i Erhvervsministeriet Hr. Dalhoff ved det. — det hørte man forleden gennem et udmærket Foredrag i Handels- og Kontoristforeningen —, Industrien ved det, Arbejderne ved det, vi ved det alle, man tør blot ikke og hvorfor? Ja, her falder en stor Del af Ansvaret paa Venstre, og jeg ønsker at sige til Venstre i denne Situation og fra dette Sted, at det er uforsvarligt, at man i Stedet for at vedkende sig sine egne gode Handlinger fra 1920—24 har startet en fuldkommen uforsvarlig Agitation imod Toldtanken, imod enhver rimelig effektiv Kriseforanstaltning her i Danmark.

Det er jo saaledes, at man i Sandhed skulde tro, naar man lytter til Venstres Toldagitation i dette Øjeblik, at vort Land var tynget til Jorden af Toldskatter. Det er tynget til Jorden af Skatter, men af helt andre Skatter, nemlig direkte Skatter og Beløb, der gaar til Understøttelser, men sandelig ikke af Toldskatter. Naar Hr. Madsen-Mygdal, der er et saa fremtrædende Medlem af Partiet Venstre, rejser rundt i Landet og proklamerer, at vi har Toldskatter op til 40 pCt. af Værdien, ja, saa er det rigtigt, men det er de Luksustoldsatser, han selv har været med til at lave,

og som de Konservative for Resten i Parentes bemærket har stemt imod. Det er den Slags Agitation, der ikke er saa tiltalende — man mærker Hensigten og bliver førstemt —, men selvfølgelig, sin Virkning gør det, og denne Virkning er tilsigtet. Jeg tager et andet Udslag af denne Venstre-Agitation fra et Foredrag, som et æret Medlem af dette høje Ting Hr. Rudfeld nylig har holdt ved Landborgisdagen i Aarhus. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld nævnte her, at medens de indirekte Statsskatter ikke bæres saa stærkt af Landbruget, saa betaler Landbruget til Gengæld en uforholdsmæssig Del af Toldskatterne, fordi en betydelig Del af Varer belastede hermed indgaar i Produktionen og det daglige Forbrug.

Nu skulde man jo tro, at de Landbrugere, der hørte paa saadan Tale, maatte føle sig overvældede af de Byrder, de udreder i Toldskatter. Hvad der indgaar i Produktionen, er forsvindende; thi det er en kendt Sag, at vore Produktionsmidler, alle Raastoffer og Hjælpe midler og navnlig alle Landbrugsmaskiner o. s. v., er toldfri, og derfor tør jeg sige, at netop Landbruget i sin Produktion har en meget ringe Toldbyrde. Og hvad det daglige Forbrug angaar, er vi saa heldige at have en Oversigt, leveret af Statistisk Departement som Svar til det saakaldte Guld toldsudvalg, der var nedsat for nogle Aar siden. Spørgsmaalet drejede sig om, hvor stor Toldbyrden var paa det almindelige Husholdningsbudget her i Landet. Svaret blev, at Toldbyrden paa et Husholdningsbudget paa 4 000 Kr. — og det er vel et almindeligt Landbrugsbudget — androg den imponerende Sum af 36 Kr. om Aaret, medens jeg straks kan oplyse, at det samme Husholdningsbudget i direkte Skat havde en Byrde af 225 Kr. Naar det er Tilfældet, naar disse Tal er sande, synes jeg, man skulde holde lidt igen med den Agitation, man nu har startet.

Toldens samlede Beløb udgør, naar man borttager alle de Satser, der har Luksuskarakter, ca. 60 Mill. Kr., 60 Mill. Kr. af indirekte Afgifter til et Beløb af i alt 216 Mill. Kr., over hvilke Demokratiet aldrig har Anledning til at klage paa Medborgernes Vegne. Disse 60 Mill. Kr. i Toldskatter repræsenterer akkurat det dobbelte af den danske Ølafgift, og jeg kan ikke tænke mig, uden at tage Stilling i øvrigt